

Aan de Rechtbank Amsterdam
Sector Bestuursrecht
Postbus 75850
1070 AW Amsterdam

Amsterdam, 31-12-2013

Betreft: Beroep tegen beslissing op bezwaar over bomenkap Oosterpark Amsterdam

Geachte dames en heren,

Hierbij tekenen wij beroep aan tegen de hierbij gevoegde beslissing van 19 november 2013 op bezwaar van het Dagelijks Bestuur van het Stadsdeel Oost van de gemeente Amsterdam.

Op 10 juni 2013 heeft het Dagelijks Bestuur (DB) van het stadsdeel Oost in het kader van project Verdubbeling Oosterpark een omgevingsvergunning verleend voor de kap van bijna vierhonderd bomen. Tegen dit besluit zijn 156 bezwaarschriften ingediend, onder meer door ondergetekende, de Vereniging Vrienden van het Oosterpark (vereniging). Dit bezwaar is aan diverse leden voorgelegd en onderschreven. Meer dan 3150 personen hebben ook de petitie getekend. Op 1 november 2013 heeft de commissie van advies voor de bezwaarschriften van stadsdeel Oost (bezwaarschriftencommissie) advies uitgebracht aan het DB.

Het DB van stadsdeel Oost schrijft in zijn beslissing op bezwaar "dat hij zich met dit advies verenigt, de gegeven motivering overneemt, hier als ingelast beschouwt en aan zijn besluit ten grondslag legt". Het DB bedoelt daarmee dat zij de bezwaren tegen de kap van bomen waarbij als motivering een van de categorieën E, F, H, I en uitbreiding tennisveld wordt gegeven, gegrond vindt. Maar over 5 bomen (bij de tennisbaan en in de omgeving van het pierenbadje) beslist het DB toch anders. Het DB gaat daarmee voorbij aan het advies van de bezwaarschriftencommissie.

Maar ook de overwegingen van de bezwaarschriftcommissie worden niet genoemd in het besluit. De Vrienden van het Oosterpark keken juist hoopvol naar die overwegingen van de bezwaarschriftencommissie. Met de uitspraak "De commissie geeft het Dagelijks Bestuur daarom in overweging om de omgevingsvergunning zoals hij nu is verleend, te heroverwegen" voelt de vereniging zich gesteund door de bezwaarschriftencommissie die zich ook afvraagt "of de plannen rondom het Oosterpark wel goed met de bewoners van het stadsdeel zijn gecommuniceerd." Het stoort de vereniging dan ook zeer dat deze overweging door het DB wordt genegeerd.

Ons beroep richt zich dus op:

- A. De omgevingsvergunning zelf.** De vereniging vindt dat de vergunning in het geheel, zoals voorgesteld en onderbouwd, geen zwaarwegende argumenten geeft voor de kap van 334 bomen.
- B. De wijze waarop de omgevingsvergunning tot stand is gekomen.** De manier waarop de omgevingsvergunning tot stand is gekomen en hoe die zich verhoudt tot het Definitief Ontwerp is niet op een transparante manier verlopen en wezenlijke participatie van de bewoners is niet mogelijk gemaakt. Participatie die niet alleen gaat over de vorm, maar ook over de functie van het park. De vereniging vindt dus dat een belangrijke overweging van de bezwaarschriftencommissie op dit punt niet is gehonoreerd in het besluit van de DB.

A. De omgevingsvergunning

Om te beginnen is het DB van Oost onduidelijk is geweest over de kapvergunning. Op zo'n manier dat het voor de betrokkenen onduidelijk was over welke bomen de kapvergunning nu precies gaat:

- Op 16 april 2013 is de omgevingsvergunning voor het kappen van 404 bomen aangevraagd.
- Op 6 juni is dit gewijzigd in 396 bomen, terwijl de verleende omgevingsvergunning gaat over 392 bomen.
- In juni 2013 zegde de wethouder tijdens de vergadering van de commissie Openbare Ruimte en Financiën van de deelraad van Oost toe nog 23 bomen te zullen behouden.
- En in een brief van 29 oktober 2013 schrijft de wethouder opnieuw 47 extra bomen te zullen sparen.

Op zich vinden wij dit goed nieuws. Maar de wethouder was op dat moment nog helder in haar informatie om welke bomen dit ging. En het telkenmale veranderende aantal bomen leidde, tot verwarring bij degenen die bezwaar maakten tegen de bomenkap. En dat bemoeilijkte de bezwaarmakers het geven van goede en onderbouwde argumenten tegen de bomenkap. Alleen al daarom was het beter geweest als het DB van stadsdeel Oost met een compleet nieuwe en duidelijke omgevingsvergunning was gekomen. Maar het bezwaar kon alleen nog maar gemaakt worden tegen de bestaande omgevingsvergunning.

In de (gewijzigde) omgevingsvergunning van 6 juni 2013 zijn drie redenen te onderscheiden waarom er bomen gekapt worden.

- 1. Bomen die de groei van duurzame bomen belemmeren.** Het gaat hier om 179 bomen.
- 2. Bomen die ongezond of slecht geworteld zijn bevonden.** Het gaat hier om 41 bomen.
- 3. Bomen die moeten (bez-)wijken voor het nieuw ontwerp.** Het gaat hier om 176 bomen.

De meeste bezwaren gaan over de bomen van de derde categorie, maar alvorens daar op in te gaan, hierbij ook bedenkingen tegen de manier waarmee omgegaan wordt met de bomen uit de eerste twee categorieën.

1. Bomen die de groei van duurzame bomen belemmeren

179 bomen belemmeren de groei van duurzame bomen. Op zich is dit een reden voor kap waar wij begrip voor hebben. In een enkel geval heeft het DB dit ook geïllustreerd. Zo is er bijvoorbeeld een gezonde eik die verdrongen lijkt te worden door twee veel sneller groeiende platanen. In dat geval lijkt kap een te verdedigen keuze.

Maar een dergelijke motivatie wordt niet gegeven bij de overgrote meerderheid van de genoemde 179 bomen. Daarvan wordt alleen gezegd dat ze andere bomen in de weg staan. Dit is arbitrair. Als er twee bomen zijn waarvan de een de ander in de weg staat, dan is het nog maar de vraag welke van die twee bomen zou moeten verdwijnen. Verder komt het voor dat 2 of 3 bomen gekapt moeten worden om één boom te laten overleven. Wat ontbreekt is de motivatie waarom er voor gekozen is dat een bepaalde boom gekapt moet worden en de andere niet. Dit is des te belangrijker omdat de kap van een aantal van deze 179 bomen ook wel erg goed zou uitkomen voor het creëren van door de vormgever beoogde „zichtlijnen en doorkijkjes”. Dat zijn redenen die zouden horen bij de categorie 3 om bomen te kappen om ontwerptechnische redenen. In de kapaanvraag en de uitleg van het DB wordt dit niet duidelijk gemaakt.

Kortom: wij willen een inhoudelijke motivatie van het DB over de te kappen 179 bomen die volgens categorie 1 'bomen belemmeren de groei van duurzame bomen'.

Een motivatie die gepaard moet gaan met een schouwrapport van de betreffende bomen en de reden waarom de ene boom belangrijker is dan de andere. Zoals de kapaanvraag er nu uitziet, is het te vaag en slecht gemotiveerd om te leiden tot een zwaarwegend argument dat ten grondslag zou moeten liggen aan een aanvraag om een gezonde boom te kappen. Tenslotte gaat het in deze categorie allemaal om gezonde bomen die een belangrijke functie voor het park, het milieu en de flora en fauna hebben. Het is onduidelijk waarom de ene boom wel weg moet en de ander niet.

2: Bomen die ongezond of slecht geworteld zijn bevonden

41 bomen zouden gekapt moeten worden omdat ze ongezond of slecht geworteld zijn. Ook voor deze categorie bomen hebben wij begrip dat er gekapt moet worden. Zeker als het om bomen zou gaan die zo ongezond zijn dat ze een gevaar voor de gebruikers van het park zouden kunnen worden.

Maar deze grond voor kap gaat niet op voor alle bomen uit deze categorie. Met name geldt dit niet voor 24 iepen in het gebied rondom de muziekkoepeel. Deze bomen zouden volgens het stadsdeel weg moeten omdat deze bomen slecht geworteld zijn en “een zeer lage levensverwachting hebben en niet kunnen uitgroeien tot gezonde volwassen bomen.”

Hierbij beroept het DB zich op een onderzoeksrapport: “Onderzoek bomen en groeiplaats Oosterpark rond muziekkoepeel” van Ing. E.J.Ros van New York Boomadvies.

Maar dit onderzoeksrapport geeft juist een heel andere conclusie. Het klopt dat de groeiplaats niet ideaal is. Maar bij alle bomen geldt dat geconcludeerd wordt dat ze niet op dit moment zo ziek zijn dat ze een gevaar zouden vormen voor de omgeving en daarom gekapt moeten worden. Ook zijn deze bomen niet aangetast door de beruchte iepziekte. De iep is bovendien een belangrijke boom: op de schors van iepen kan een grote variatie aan korstmossen groeien. Deze zijn van groot belang voor de flora en fauna van het park. Een iep is een boom om te beschermen.

Slechts van een viertal bomen wordt geschat dat ze over 5 jaar ziek zullen zijn.

De andere iepen hebben volgens het rapport nog zeker een levensverwachting van 10 of 15- 20 jaar. Kortom, het onderzoeksrapport naar de toestand van de iepen heeft een

volstrekt andere conclusie dan het DB beweert. Er is dan ook geen goede reden om deze iepen te kappen.

Overigens bleek op de hoorzitting van de bezwaarschriftencommissie dat het DB heel merkwaardig omgaat met wat zij onder zieke bomen verstaat. Tijdens de hoorzitting is door de boomdeskundige een voorbeeld gegeven van die visuele inspectie die is uitgevoerd om de gezondheidstoestand te bepalen. Bij een van de bomen waartegen specifiek bezwaar was gemaakt tegen de kap werd gezegd dat deze boom er inderdaad heel gezond uit zag, zowel de stam als de kroon. Maar helemaal onderaan was iets te zien waaruit zou blijken dat die boom over 10 of 20 jaar ziek zou worden. Daarom zou die boom uit duurzaamheidsoverwegingen gekapt moeten worden.

Deze redenering is volstrekt verwerpelijk en in strijd met welke reden dan ook voor een kapvergunning. Als bomen echt ziek zijn - en kunnen omvallen - is er geen bezwaar tegen kap. Maar als er een kans bestaat dat bomen over 20 jaar ziek zouden zijn is dit geen reden.

Kortom, van de categorie van 41 bomen die gekapt zouden moeten worden, willen wij een onderbouwd schouwrapport zien of die bomen echt ziek zijn. In ieder geval is uit het bestaande rapport van onderzoek naar de iepen rond de muziekkoepeel gebleken dat zij niet ziek zijn en dat er dus geen reden is voor kap. Wij willen dus dat deze bomen van de kaplijst verwijderd worden.

3: Bomen die moeten (bez-)wijken voor het nieuw ontwerp

Vooraf op de bomen die vallen onder de categorie 3, de 176 bomen die het nieuw ontwerp in de weg staan, is de bezwaarschriftencommissie ingegaan. De bezwaarschriftencommissie heeft gekeken of de redenen voor kap wel aansloten bij het eerder door de deelraad aangenomen Definitief Ontwerp van het Oosterpark. De commissie concludeerde dat het DB onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de zogenaamde 'ontwerpbomen' gekapt zouden moeten worden. Het DB is hierop ingegaan en heeft in een nadere reactie van 23 september 2013 diverse redenen gegeven om tot kap van gezonde bomen over te gaan. In deze brief maakt zij onderscheid tussen een negental hoofdredenen A t/m I, en een drietal nevenredenen: J, K en L.

De bezwaarschriftencommissie concludeert daarop dat hoofdredenen E, F, H en I een directe relatie tot het ontwerp missen. Maar de bezwaarschriftencommissie gaat ook verder: het gaat niet alleen om de motivering, maar het DB wordt ook aanbevolen "om vast te stellen of de kap van deze bomen echt noodzakelijk is." Ook concludeert de bezwaarschriftencommissie dat de bezwaren gegrond zijn verklaard als het gaat over bovengenoemde categorieën E, F, H en I en als het gaat om de uitbreiding van het amateur-tennisveld. Omdat de uitbreiding van het tennisveld niet voortvloeit uit het Definitief Ontwerp.

De commissie constateert dat het DB teveel met de redenen voor kap goochelt. Bomen die volgens categorie G en F zouden moeten verdwijnen, daarvan is ook aangegeven dat ze zouden moeten verdwijnen om ruimte te maken voor andere bomen. Die zouden dus helemaal niet vallen onder de categorie bomen die weg zouden moeten wegens het ontwerp, maar omdat ze de groei van andere bomen belemmeren. De commissie zegt dat het DB daarom nog eens goed naar de redenen voor kap moet kijken.

Het DB heeft wel het advies van de bezwaarschriftencommissie overgenomen tot betrekking van de kap van bomen voor Hoofdreden E (Voorzieningen die later worden aangelegd zoals een pad en brug) en Hoofdreden I (Veiligheid en overzichtelijkheid). Deze bomen zijn nu van de kaplijst verwijderd.

Maar er is wel meer op te merken over de overige categorieën A t/m L:

Hoofdreden A: Een aantal bomen moet gekapt worden om “ontwerptechnische redenen: nieuw pad”. Niet onderzocht is of bij al deze bomen er geen alternatieven zijn. Het stadsdeel zegt zelf dat er zwaarwegende redenen moeten zijn om gezonde bomen te kappen. Dan had ook onderzocht moeten worden of de kap niet te vermijden was door simpelweg het pad te laten kronkelen om de boom heen. Juist kronkelpaden horen bij het idee van het ontwerp van het park van Leonard Springer. Hoofdreden A is daarom niet geldig. In ieder geval hoeven daarom de bomen 147003, 152822, 201209, 105241, 105217, BP201312, 104569, 104573, 104562, 104499, 104506, 104505, 132061, 104510, 104467, 104470, 105303 niet gekapt worden. En bij vele andere bomen waarin categorie A meetelt mag dit niet meer gelden. Wij eisen dus dat deze bomen sowieso van de kaplijst verwijderd worden.

- Hoofdreden B en C: Bomen die moeten gekapt worden i.v.m. ophogen en afgraven en creatie van de nieuwe vijver. Hiertegen lopen ook al de nodige bezwaren. Onduidelijk is wanneer met deze aanleg begonnen zal worden, als er al ooit mee begonnen zal worden. Kap om deze redenen mag niet nu al op voorhand plaatsvinden: een gekapte boom is eeuwig verloren. Mocht er uiteindelijk ooit met deze aanleg begonnen worden dan zou kap alleen kunnen als men direct daarop ook met de aanleg van die vijver zou starten.
- Hoofdreden D: Installatie van nieuwe bouwkundige elementen als vlonder, speeltuin, hekwerk, meubilair, etc. is ook geen goede reden voor kap. Een hekwerk kan om een boom heen geleid worden, meubilair kan simpelweg ergens anders staan en ook voor vlonders en speeltuinen zijn met kleine verschuivingen de kap te voorkomen. Nogmaals: volgens de bomenverordening van het stadsdeel moeten er zwaarwegende redenen zijn om een gezonde boom te kappen. Dat houdt voor het stadsdeel ook in dat er actief gezocht moet worden naar alternatieven om te pogen bomen te behouden.
- Hoofdreden F en G: Esthetische redenen en het creëren van meer licht. Dit gaat vooral om het maken van 'zichtlijnen', een reden waar veel bezwaren tegen gaan omdat dit direct een eind maakt aan het ontwerp zoals de ontwerper Leonard Springer het park bedoeld heeft. Deze esthetische redenen zijn niet zwaarwegend genoeg om kap te rechtvaardigen. Als het bijvoorbeeld gaat om coulissewerking en het doorbreken van rijen bomen, dan is kap niet nodig, maar kan men ook wachten tot de natuur daar zelf ruimte creëert. En gedurende de herfst, winter en voorjaar is het park volledig “doorzichtbaar. Het creëren van meer licht voor onderbeplanting is onzin: men kan dat opvangen door de onderbeplanting aan te passen met planten en heesters die minder direct zonlicht nodig hebben. Dan heeft men een keus uit honderden soorten. In de aanvullende motivering op de beslissing op bezwaar van het DB handhaaft het DB ook de kap van een drietal bomen die uitsluitend op basis van hoofdreden F gekapt moeten worden. Maar in deze extra motivering gaat het

alleen om het herhalen van het oude standpunt dat bomen onderdeel uitmaken van een te dicht beplant gebied en om doorzicht te creëren op het Koninklijk Instituut van de Tropen (KIT). Overeind blijft het standpunt van de bezwaarschriftencommissie dat “deze redenen een directe relatie tot het ontwerp missen”. Deze drie bomen behoren dus daarom van de kaplijst verwijderd te worden.

En nog steeds blijft ons bezwaar staan dat ook reden G voor kap volledig arbitrair is. Feitelijk is dit weer een bewijs dat de omgevingsvergunning gemaakt is zonder een directe relatie met het Definitief Ontwerp en dus alle grondslag mist.

- Hoofdreden H: Het transparanter maken van afplant langs kavelgrenzen. Dit is geen reden voor kap. Er zijn vele alternatieven om kavelgrenzen aan te geven. En door het stadsdeel wordt niet aangegeven of het nodig is om die kavelgrenzen zo af te bakenen. Deze bezwaren worden gedeeld door de bezwaarschriftencommissie en overgenomen door het DB.
- Nevenredenen J: Zaailing. Dit is geen reden voor kap. En ook geen categorie volgens de bomenverordening. Kleine zaailingen horen gewoon bij het onderhoud van het park gesnoeid te worden. Het stadsdeel heeft het onderhoud echter zo verwaarloosd dat vele zaailingen zijn uitgegroeid tot complete bomen. Op dat moment moeten ze als bomen conform de bomenverordening behandeld worden. Mocht kap nodig zijn om dichtgroei te voorkomen omdat teveel zaailingen te dicht bij elkaar staan, dan moet er elders in het stadsdeel Oost herplant plaatsvinden voor de in het Oosterpark verwijderde bomen.
- Nevenredenen K en L: Slechte toekomst. Wat er in de toekomst gebeurt is altijd onzeker, maar kap van gezonde bomen kan alleen als er directe redenen op dit moment voor zijn.

In de beslissing op bezwaar van het DB van stadsdeel Oost zegt het DB dat ze de gegeven motivering van de bezwaarschriftencommissie overneemt en als ingelast beschouwt. Maar dat blijkt niet uit de feitelijke beslissing op bezwaar.

De beslissing op bezwaar komt neer op de kap van 334 bomen. Hier is het DB is op een merkwaardige manier aan dit aantal gekomen:

- Op 29 oktober 2013 schrijft het DB in een brief aan de deelraad dat nog 47 bomen extra gered zullen worden. Gerekend met de oorspronkelijke kapaanvraag van 404 bomen zijn er dan, door allerlei tussentijdse wijzigingen, 70 bomen behouden gebleven.
- Een week later komt de bezwaarschriftencommissie met haar advies aan het DB.
- Nog een week later vergadert de commissie Openbare Ruimte en Financiën van de deelraad. De wethouder zwijgt hier over het advies van de bezwaarschriftencommissie, brengt de deelraad ook niet op de hoogte dat er een uitspraak is, maar praat alleen inhoudelijk over haar eigen brief van 29 oktober 2013.
- Op 19 november komt het DB met de beslissing op bezwaar, waarin staat dat ze zich verenigt met het advies van de bezwaarschriftencommissie, en daarom het bestreden besluit herziet.

Maar de feitelijke beslissing op bezwaar verwerkt uitsluitend de toezeggingen van de wethouder uit de brief van 29 oktober, waardoor inderdaad het te kappen aantal bomen op 334 komt. Als het DB echter werkelijk volledig het advies van de bezwaarschriftencommissie had gevolgd, zoals ze zelf zegt, dan waren er vijf bomen meer gespaard.

Zo zijn er bijvoorbeeld met name rond het tennisveld meer bomen die behouden moeten blijven volgens de bezwaarschriftencommissie, dan nu behouden blijven in de beslissing op bezwaar.

Op de kap van deze bomen is meerdere keren afzonderlijk bezwaar gemaakt.

In de Aanvullende Motivering bij de beslissing op bezwaar erkent het DB dat de uitbreiding van het tennisveld geen onderdeel uitmaakt van het Definitief Ontwerp waarop de omgevingsvergunning zich baseert. Maar op basis van een consultatieronde onder gebruikers blijft het DB bij haar idee om hier bomen te kappen. Echter, deze zogenaamde consultatieronde heeft zich beperkt tot het horen van de mening van enkele tennissers en niet van andere gebruikers van het park. Wij benadrukken dat het hier in het Oosterpark gaat om een kleinschalig hobby-tennisbaantje, dat een leuke, speelse uitbreiding is van de gebruiksmogelijkheden van het park. Uitbreiding van het tennisbaantje, noch in noordelijke, noch in zuidelijke richting is nodig. Overigens, ook met de uitbreiding van de tennisbaan die het DB voorstelt, voldoet de tennisbaan nog steeds niet aan de voorwaarden van de tennissers met uitloop-mogelijkheden. Het DB heeft met haar aanvulling absoluut niet een zwaarwegende reden genoemd om een aantal gezonde populieren te kappen. De bezwaren tegen kap van deze populieren blijven dan ook volledig geldig.

B. De wijze waarop de omgevingsvergunning tot stand is gekomen

Zoals al eerder gesteld is er een belangrijke overweging van de bezwaarschriftencommissie die genegeerd wordt en dat heeft te maken met de manier waarop de omgevingsvergunning tot stand is gekomen en hoe die zich verhoudt tot het Definitief Ontwerp dat aan de omgevingsvergunning ten grondslag ligt.

Bij de herinrichting van de park kwam het stadsdeel tot het project 'Verdubbeling Oosterpark'. Centraal hierbij stond dat het park werd uitgebreid met gebieden ten noorden van het huidige park. Over deze plannen werd gecommuniceerd met de omwonenden en gebruikers van het park. Die waren hier uiteraard enthousiast over. Maar toen de kapvergunning bekend werd gemaakt werd de aard en omvang van het plan pas duidelijk. Eerder benadrukte het stadsdeel dat zieke bomen gekapt zouden worden, en dat voor gezonde bomen die zouden moeten wijken herplant plaats zou vinden in het park. In deze sfeer werd ook het Definitief Ontwerp door de deelraad vastgesteld. Daarin staat over het kappen van bomen de volgende passage: "Om grotere gezonde bomen voldoende groeiruimte te geven wordt voorgesteld om bepaalde boomgroepen uit te dunnen (zaailingen). Op andere plaatsen worden bomen weggehaald omdat ze ongezond en slecht geworteld zijn. Op een enkele plaats gebeurt het om een gebied beter te ontsluiten en meer ruimte te creëren voor parkactiviteiten (denk aan het aanleggen van de nieuwe waterpartij in de noordwesthoek).

De aangevraagde omgevingsvergunning bleek veel verder te gaan. Een ontwerp bureau kwam met een volledig nieuw plan waarin zij een heel eigen uitwerking gaven aan het Definitief Ontwerp. Er was geen sprake meer van de kap van een beperkt aantal bomen,

maar van het kappen van 404 bomen, onder meer voor het creëren van zichtlijnen en doorkijkjes; e.e.a. volgens de „Engelse Landschapsstijl”.

Een stijl die niet aansluit op het oorspronkelijke ontwerp (1891) van Leonard Springer en die in de verste verte niet aansluit op de grootte van het Oosterpark. Hierbij werd een heel nieuwe categorie te kappen bomen ingevoerd: de bomen die het ontwerp in de weg stonden.

Bij plannen die een grote ingreep betekenen wordt rekening gehouden met inspraak en participatie van bewoners in het kader van de Wet Ruimtelijke Ordening. Volgens het DB heeft die participatie plaats gevonden in het kader van de discussie over het project Verdubbeling Oosterpark en de vaststelling van het Definitief Ontwerp.

Volgens omwonenden en gebruikers van het park, en ook volgens de Vereniging Vrienden van het Oosterpark, heeft deze inspraak en participatie niet plaats gevonden, omdat de invulling die hier door de omgevingsvergunning aan gegeven wordt een radicaal andere is dan aan de orde was bij de discussies over Verdubbeling Oosterpark en het Definitief Ontwerp.

Bij het de discussie waarover met de omwonenden en gebruikers van het park in het participatietraject was gesproken, is voortdurend sprake geweest van een uitbreiding van het park, van méér groen en méér bomen. Logisch, er is sprake van uitbreiding, verdubbeling. Dat staat in schril contrast met de kap van meer dan een kwart van de bomen van het park.

Bij de nieuwe plannen voor de herinrichting van het park, die zijn opgesteld als uitwerkingsplan voor de omgevingsvergunning, is ook sprake van de aanleg van speciaal verstevigde paden die geschikt moeten zijn voor zwaar verkeer, dat nodig is voor de opbouw van grote evenementen. Ook worden er speciaal zware stroomvoorzieningen aangelegd voor deze evenementen. Echter, het DB van Oost kiest ervoor deze argumenten in de discussie te negeren. Nog steeds gaat het DB uit van een strikt gescheiden evenementenbeleid en de inrichting van het park, zoals vorm gegeven in de omgevingsvergunning. Daar denkt de Vereniging Vrienden van het Oosterpark anders over: immers, voor omwonenden gebruikers en de Vrienden van het Oosterpark is de achterliggende discussie over het gebruik van het park onlosmakelijk verbonden met de inrichting ervan. De huidige kapvergunning, die veel verder gaat dan ooit is vastgelegd in het Definitief Ontwerp, biedt de gebruikskaders voor het houden van grote evenementen, maar het DB van Oost weigert het om dit onderdeel te laten zijn van de discussie over de omgevingsvergunning.

De vereniging en bewoners verzetten zich al enkele jaren tegen de ongehoord zware evenementen en tegen de diverse en langdurige commerciële afsluitingen van het park in de zomer.

Zowel de leden van de klankbordgroep die betrokken was bij de participatie, als de leden van de bomengroep, en diverse raadsleden en fracties van de deelraad van stadsdeel Oost hebben verklaard verbaasd en verbijsterd te zijn dat het vastgestelde Definitief Ontwerp zou moeten leiden tot de kap van zoveel bomen.

Ook de bezwaarschriftencommissie vraagt zich dan ook terecht af “of de plannen rondom het Oosterpark wel goed met de bewoners van het stadsdeel zijn gecommuniceerd.” De

bezwaarschriftencommissie komt daarom met een extra aanbeveling: “De commissie geeft het Dagelijks Bestuur daarom in overweging om de omgevingsvergunning zoals hij nu is verleend, te heroverwegen.”

Ons inziens is dit een belangrijk advies. De omgevingsvergunning is een ingewikkeld document, omdat het gaat om de kap van ongeveer een kwart van de bomen van een cultureel en historisch belangrijk Amsterdams park (zie het bezwaarschrift van Marijke Beek, architectuurhistoricus – bijlage 4). Daarom heeft het DB dit inzichtelijk proberen te maken door te werken met diverse Hoofdrede en Nevenredenen J t/m L. Bij verschillende van deze redenen heeft de bezwaarschriftencommissie geconstateerd dat de bezwaren terecht waren. Bij andere redenen zou het DB een Aanvullende Motivering moeten geven. Inhoudelijk blijkt deze nadere motivering van het DB echter geen nieuwe argumenten of gezichtspunten te geven, alleen maar herhaling van feiten.

Juist omdat het hier om een zeer ingewikkeld en gecompliceerd geheel gaat van redenen van kap en hoe die zich tot elkaar verhouden, en hoe hier belangen een rol spelen van diverse gebruikers en betrokkenen bij het park is het goed als er een duidelijke en heldere nieuwe omgevingsvergunning wordt vastgesteld. Waarbij ook betrokkenen gehoord moeten worden. En niet zoals nu, waarbij een beslissing op bezwaar genomen wordt die geen recht doet aan het advies van de bezwaarschriftencommissie, terwijl de bezwaarmakers pas achteraf belangrijke stukken gekregen hebben, die ze niet meer hebben kunnen mee laten wegen bij hun bezwaar. Zoals het eerder genoemde onderzoeksrapport van E. J. Ros van New York Boomadvies. Overigens wordt hierbij opgemerkt dat het stadsdeel aan de bezwaarschriftencommissie een overzicht had beloofd van de gezondheidstoestand van de bomen die uit gezondheidsredenen gekapt zouden moeten worden. Het DB zou dit stuk leveren, maar in een brief van de advocaat van het stadsdeel, M. Hoekstra, van 29 september 2013, schrijft deze dat een dergelijk overzicht gewoon niet bestaat. Er is alleen het onderzoeksrapport van New York Boomadvies, en dat beperkt zich tot de gezondheidstoestand van 24 lepen.

Ten overvloede willen wij benadrukken dat de Vereniging Vrienden van het Oosterpark zeker niet zonder meer tegen iedere kap van bomen is. Er kunnen heel goede redenen zijn die te maken hebben met de toestand van de boom, en zeker met het feit dat sommige bomen andere bomen verdringen. Maar daarbij moeten wij en andere betrokkenen wel in staat worden gesteld een goed afgewogen oordeel te vellen. Het gaat hier tenslotte niet om een kapvergunning van een enkele boom, maar van honderden bomen en hun onderlinge relatie tot elkaar. Dit is een discussie die niet los gezien kan worden van het gebruik van het park.

Conclusie

Gezien het bovenstaande verzoeken wij de rechtbank de beslissing op bezwaar van het DB van het stadsdeel Oost nietig te verklaren.

Tevens verzoeken wij de rechtbank dat de overweging van de bezwaarschriftencommissie volledig wordt overgenomen en dat de omgevingsvergunning wordt heroverwogen en er een nieuwe omgevingsvergunning wordt opgesteld waarbij wezenlijke participatie van de betrokkenen mogelijk wordt gemaakt. Participatie die niet alleen gaat over de vorm van het park, maar ook over de functie. En waarbij vooraf alle stukken en onderzoeksrapporten

worden gedeeld met betrokkenen, zodat die in de gelegenheid zijn om te reageren.

Subsidiar vragen wij de rechtbank:

- Conform het door het Dagelijks Bestuur van stadsdeel Oost overgenomen advies van de bezwaarschriftencommissie alle gezonde bomen die met motivering F en uitbreiding van het tennisveld op de kaplijst waren opgenomen, van de lijst te verwijderen, dus ook de bomen met als nummers 104563, 104517, 104434, 101058 en 101059.
- De 24 iepen rond de muziekkoepeel die ten onrechte als ongezonder zijn aangeduid van de kaplijst te verwijderen.

Hoogachtend,

Namens de Vereniging Vrienden van het Oosterpark,

Bert Mentink, voorzitter, 020 880 12 50
Nieves Lopez, secretaris
Erie Schooneveldt-Kramer, penningmeester
Hans Olykan, bestuurslid

Email: info@vriendenvanhetoosterpark.nl
www.vriendenvanhetoosterpark.nl
Postadres: Oosterpark 61, 1092 AR Amsterdam
bankrelatie: IBAN: NL02 TRIO 0781 4622 66, BIC: TRIONL2U
t.n.v. Vereniging Vrienden van het Oosterpark.
KvK nr 57244219, ANBI register nr: 852498895

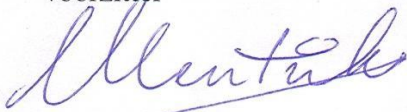
Bijlage 1: Beslissing op bezwaar
Bijlage 2: Aanvullende Motivering
Bijlage 3: Advies en verslag bezwaarschriftencommissie
Bijlage 4: Bezwaarschrift Oosterpark – Marijke Beek
Bijlage 5: Bezwaarschrift Vrienden van het Oosterpark \

Horende bij Beroep tegen beslissing op bezwaar over bomenkap Oosterpark
Amsterdam

Amsterdam, 31 december 2013,

Vereniging Vrienden van het Oosterpark;

Bert Mentink,
Voorzitter

Erie Schooneveldt, ~~Kramer~~
Penningmeester

Nieves López,
Secretaris

Hans Olykan,
Algemeen Bestuurslid

